

[Undervisningsministeren.]

saadanne Kaar, som jeg og utvivlsomt mange med mig under dem at leve under.

Jeg skal anbefale Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling.

Date: Lovforslaget om Ændringer i Lov Nr. 311 af 4. Juli 1942 om Folkehøjskoler og Landbrugsskoler er en Revision af Loven af 1942. Loven af 1942 var paa sin Vis en skelsættende Lov. Selv om der ikke her er Tale om nogen indgribende Revision, men nærmest om en à jour-Føring af Lærerlønningerne i Overensstemmelse med Lærerlønningssloven af Juni 1946, indeholder den, sammenlignet med en Vedtagelse i Finansudvalget, dog en hel Del Forbedringer.

Der er ikke i dette Lovforslag blevet rørt ved Betingelserne for Godkendelse af Aarslevberegningen, bortset fra § 7, ved Grundtilskuddets Størrelse og Tilskuddet til Bygningers Vedligeholdelse, men der er, som før nævnt, foreslaaet en à jour-Føring af Lærerlønnen og en Forbedring af Forstanderlønnen. Om dette er der næppe noget at sige. Det er for saa vidt i Overensstemmelse med Linien i Loven af 1942 med Undtagelse lige af Forstanderlønnen, men ogsaa denne Del kan vel siges at være i naturlig Overensstemmelse med de øvrige foreliggende Lovforslag.

En ny Bestemmelse er, som omtalt af den højtærede Undervisningsminister, indføjet i § 7, hvorefter Elever, som har erhvervsmæssigt Arbejde samtidig med, at de er Elever paa Højskoler i København eller Købstæderne, og som kun deltager i en Del af Undervisningen, medregnes i Aarslevantallet, men dog højst med $\frac{3}{4}$ af de Maa-neder, i hvilke de har været Elever. Jeg tror, det er en Bestemmelse, som i høj Grad er brugelig, jeg er glad ved den, og jeg haaber, den vil bidrage stærkt til, at Højskoletanken i København og Købstæderne maa vinde frem i vor Ungdom.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende de i Lovens §§ 13—15 omhandlede Bestemmelser om Statstilskud til Elevernes Skoleophold. Der er ikke foretaget nogen Ændring i disse Bestemmelser, men den højtærede Undervisningsminister har ved en Skrivelse af 28. Januar i Aar til Folketingets Finansudvalg foreslaaet og faaet godkendt en Nedsættelse af den Alder, hvor kun Elevernes egen Indtægt lægges til Grund ved Tilskudsberegningen, nemlig fra 26 til 24 Aar. Man kunde vel have ønsket at gaa ned til 21 Aar, men det har den højtærede Undervisningsminister ikke kunnet gaa med til. I al Beskedenhed udtaler jeg Haabet om, at vi, ganske

bortset fra den Veneration, jeg nærer for den højtærede Undervisningsminister, naar vi i Samlingen 1948—49 skal have Loven til Revision, da maa have en Undervisningsminister, der tør tage Skridtet fuldt ud. De hidtil gældende Indtægtsbeløb er foreslaaet forhøjet til 3 800 Kr. for Landkommuner, 4 000 Kr. for Købstæder og 4 300 Kr. for København. At der samtidig er fastlagt en bedre Række af Procentsatser, noterer jeg med Tilfredshed.

Jeg vil gerne med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting, og jeg kan nøjes med angaaende Forslaget om Ændring af Lov Nr. 310 af 4. Juli 1942 om Husholdningsskoler og Husholdningsseminarier at sige det samme: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Esther Malling Pedersen: Forslaget om Ændring i 1942-Loven om Husholdningsskoler og Husholdningsseminarier er, kan man sige, Udtryk for Vilje til at tage de økonomiske Konsekvenser af de stigende Driftsudgifter og af de Udgifter, som de nye Lønningslove har medført, Lønningslove, som jo ogsaa influerer paa disse Skoler og Seminarier, og jeg ser ingen Grund til at gaa i Enkeltheder. Husholdningsskolerne ligger paa Linie med Folkehøjskolerne, og Ændringerne paa dette Omraade har den højtærede Undervisningsminister gjort Rede for. Paa samme Maade ligger Husholdningsseminarierne, som ogsaa af Ministeren nævnt, paa Linie med de private Seminarier, hvis Forhold vi allerede har behandlet, saa heller ikke paa disse Ting vil der være nogen Grund til at komme særlig ind.

Der er enkelte nye Ting i Lovforslaget, bl. a. dette, at der nu fastsættes en vis Grænse med Hensyn til, hvilket Maksimumstal af Timer der kan kræves udført for den sædvanlige Løn, saa at en Arbejdspræstation, der ligger over 1 200 Timer, skal vederlægges med forholdsmæssigt beregnet højere Løn. Dette Maksimumstal ligger imidlertid mere end 200 Timer over det planlagte Timetal, det vil sige, her er Tale om at fastsætte en Grænse til Imødegaaelse af oplagte Urimeligheder og ikke om at forlade det Princip, som fulgtes i 1942-Loven, at en Opdeling efter Timetal af den Tjeneste, som en Lærer maa have i sin Skole, ikke passer — man kan godt bruge det Udtryk — i disse Skolers Aand.

En anden Ændring, der kunde nævnes, er den, at Antallet af Medlemmer i Ministe-